

[Thorndahl.]

udvalg, der løser disse opgaver. Jeg mener også, at når miljøministeren med hjemmel i loven fastlægger nogle tidsfrister, der stort set skal overholdes af mennesker, der i alt væsentligt er beskæftiget med opgaver inden for miljøministerens sagsområde, må fastlæggelsen i bekendtgørelsen ske ud fra en rimelig vurdering af, hvad kommunerne vil kunne overkomme, og den er i øvrigt fastlagt i samråd med Kommunernes Landsforening. Så jeg forstår altså ikke rigtig miljøministerens passivitet i sagen. Forsinkelser i spildevandsplanlægningen betyder jo tilsvarende forsinkelser i forureningsbekæmpelsen. Spildevandsplanerne er simpelt hen den afgørende faktor ved gennemførelsen af en effektiv forureningsbekæmpelse her i landet, og udarbejdelsen af spildevandsplanerne har i sig selv betydet forsinkelser.

Min kommune, Birkerød, har arbejdet med spildevandsplanen og er nu færdig, og den tid, der er gået med planen, plus den offentlige sagsbehandling har forsinket investeringer i spildevandsanlæg på omkring 5-7 mill. kr. i op til 1½ år. Hertil kommer så en række kommuners væsentlige overskridelse af disse tidsfrister, som vil medføre yderligere forsinkelser. Således er miljøministerens passivitet med hensyn til kommunernes udarbejdelse af spildevandsplaner simpelt hen med til at forsinke forureningsbekæmpelsen.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg må frasige mig den passivitet, som hr. Thorndahl gerne vil tillægge mig. Det er først og fremmest miljøstyrelsen, der har med det at gøre, og jeg har netop meddelt, at miljøstyrelsen har orienteret mig om, at den løbende holder sig underrettet om, hvordan behandlingen af spildevandsplanerne skrider frem, og at man er opmærksom på, at der ikke må ske unødvendige forsinkelser af planernes behandling og godkendelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Birte Weiss (S) til miljøministeren:

»Er ministeren bekendt med, at der i typiske sommerhusområder er ved at opstå planlægningsproblemer for kommunerne, fordi udstykninger beregnet til helårsbrug i stigende omfang anvendes til sommerhusbrug, og hvilke overvejelser gøres i den anledning?«

(Spm. nr. 89).

Skriftlig begrundelse.

Anledningen til spørgsmålet er en konkret sag i Rørvig. I forbindelse med udstykning af et område, som i byplanvedtægten er udlagt til helårsbeboelse, har man fået konstateret, at der ikke er lovhjemmel for at kræve helårsbeboelse på de enkelte parceller.

I en del sommerhuskommuner frygter man, at problemet vil blive større, efterhånden som der meldes udsolgt af egentlige sommerhusgrunde, og at konsekvensen vil være udhuling af kommunernes mulighed for planlægning.

Planer for f. eks. udbygning af skoler, børneinstitutioner og andre offentlige institutioner er nøje forbundet med planlægningen af nye helårsbeboelser. Det vil være yderst uheldigt, hvis det bliver almindeligt, at den kommunale planlægning på denne måde gøres illusorisk.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan i anledning af det rejste spørgsmål oplyse, at jeg er bekendt med, at der nogle steder i attraktive feriekommuner er vanskeligheder med at fastholde helårsbeboelsen. Det kan gælde både i centrale bydele og i nyudlagte helårsområder. Det hænger også sammen med, at det for nogle af disse kommuner er et problem at skaffe tilstrækkeligt udbud af arbejdspladser.

Den mere og mere udbredte dobbeltbosætning i hovedstadsområdet og de tilgrænsende amter kan give tilsvarende problemer, fordi dobbeltbosætningen medfører et pres på efterspørgslen efter sommerhusboliger.

Imidlertid indeholder den nye kommuneplanlov mulighed for at rette op på nogle af disse forhold. Efter denne lov vil det i en lokalplan kunne bestemmes, at en bebyggelse kun må benyttes til helårsbeboelse. Planstyrelsen har allerede i flere tilfælde givet kommuner vejledning herom. Det er imidlertid helt op til kommunen, om den vil lave en sådan lokalplan, og kommunen kan i princippet gøre det både for privatejede og kommunalt ejede områder.

Jeg er opmærksom på, at der er visse begrænsninger i anvendelsen af disse bestemmelser. For det første kan en bestemmelse i en lokalplan om helårsbeboelse ikke stå alene, men må indgå i en sammenhæng med den øvrige planlægning for området. Endvidere betyder det almindelige princip om, at man ikke ved en lokalplan kan pålægge handlepligt, at helårsbestemmelser først vil kunne håndhæves, når en bestående lovlig sommerbeboelse ophører. Det vil heller ikke med en lokalplan være mu-